

Summa Concionum ad Adventum. Septuages.

Iesu fili David. Hujus dicit filium, qui fuit valde pius & misericors: filii debent tenere, & imitari suorum parentum virtutes. c. 7. n. 67. 68. 69. pag. 165

Miserere mei. Non ait miserere, filia mea, sed miserere mei, quia bonus pater familias, ac Prælati suorum labores proprios reputat. cap. 18. n. 154. 155. & c. 10. q. 4. n. 22. 23. p. 248

Miserere mei. Clamat, & orat. Oratio omnia impetrat. Vide in symbolario verb. Oratio.

Non sum missus. Quamvis illa repulsa, adhuc non desistit, sed adhuc fortiter instat, & perseverat c. 2. n. 294. 295. p. 77

Non sum missus, nisi ad oves Israel. cum ipse sit etiam missus ad gentes Zach. 2. n. 8. Dicitur autem ad illas missus per suos Apostolos. Christus idem cum suis ministris. cap. 9. num. 64. 65. pag. 222

Etiā catelli. Mulier de fide venit ad orationem, & de oratione ad perseverantiam, nunc etiam de perseverantia ad humilitatem. Semper justus de una virtute tendit ad aliam, & semper crescit.

O mulier! magna est fides tua. Quod nec oratio, nec perseverantia, a humilitate obtinent, fides assequitur, quæ est efficacissima ad impetrandum. c. 2. n. 97. 98. 99. p. 193

Feria 6. à Dominica 1.

Joan. 1.

Hebraice Bethsaida, id est domus misericordiarum, quam deus maxime ostendebat cum miseris in ea jacentibus: nomen loci à beneficio accepti. c. 13. n. 27. 28. 29. p. 103

Spectantium aque motum. Ubi est firma spes, in deo omnia obtinentur. c. 24. n. 45. 46. 47. p. 411

Angelus Domini descendebat, & unus sanabatur; at Christi dona in omnes se diffundunt, omnesque sanant. c. 3. n. 76. 77. p. 90

Angelus Domini. Angeli propensius, & maxime soliti pro hominibus. c. 10. n. 36. 37. 38. & c. 12. n. 115. 116. p. 250. 295

Qui prior descendebat: Ad nostram salutem requiritur nostra operatio. c. 2. n. 182. p. 62

Vis sanus fieri. Agebatur non solum de salute corporis, sed etiam animæ, quæ non fit nisi intervenitu voluntatis. c. 7. n. 114. p. 167

Hominem non habeo. Ille valde miser, qui patronum, ac auxiliatorem non habet. c. 4. n. 32. 33. 34. p. 103

Tolle grabatum tuum. Qui à peccato exurgit, semper secum fert penalitates, & onera. c. 5. n. 125. 126. 127. p. 133

Et ambula. De una virtute progrediendum in aliam. c. 4. n. 128. 129. p. 114

Sabbatho à Dominica I. Ut in Dominica sequenti Dominica II.

Matth. 17.

Assumpsit Iesus Petrum, & Jacobum. Assumpsit Iesus cognatos, & consanguineos Jacobum Joannem, & Petrum extraneum, & hunc in primo loco. Dona Dei ad omnes se communicant, & extendunt. c. 3. n. 76. 77. & c. 5. n. 12. p. 190.

120

Duxit illos in montem. David dicebat: quomodo dicitis anima mea transigra in montes. David montes quærebat; Christus montem, quia in suis maxime vult visionem. c. 1. n. 208. 209. & c. 4. n. 139. p. 29. 116

Transfiguratus est. Non dicitur se transfiguravit, sed passivè transfiguratus est. Humilis, & dignus non quærunt dignitates, sed ipsæ eos quærunt. c. 10. n. 179. 180. p. 378. 335

Hic est filius meus dilectus ipsum audite: quæ vox etiam sonuit in Jordane, non tamen auditum est, ut modo ipsum audire, quia modo apparebat in magna gloria, qua omnes convocabat ad ipsum audiendum. cap. 8. num. 68. 69. p. 201.

Apparuerunt cum eo Moyses, & Elias. Lucas addit: Visi in majestate. Deus suos servos, ac ministros maxime extollit, ac facit venerabiles. cap. 20. num. 75. 76. 77. & cap. 1. num. 238. 239. pag. 378. 335.

Visi in majestate. Christus in transfiguratione sibi assumit gloriam, quam etiam suis servis communicat. c. 1. n. 115. quod nullo modo faciunt homines. c. 1. n. 243. 244. 245. p. 18. 34

Resplenduit facies ejus ut Sol. De sponsa dicitur in Cant. Pulchra, ut Luna, at Christus dicitur, ut sol, qui ex se habet omnem lucem divinitatis non vero, ut Luna, quæ ab alio mutuatur. c. 2. n. 209. 210. 211. p. 66

Nubes lucida obumbravit eos. Vide cap. 9. n. 118. & c. 2. n. 27. & c. 5. n. 34. p. 236. 44. 8.

Feria 2. à Dominica 2.

Joan. 8.

Ego vado per Crucem, & Passionem meam ad gloriam æterni Patris. cap. 2. n. 233. 234. 235. pag. 68.

Quæretis me? Post Christum elevatum in cælum tot, tantisque miraculis visis, Judæi & non quiescunt, sed perfidè alium Messiam quærunt Invidia nullis miraculis frangitur. c. 5. n. 119. 120. p. 132

In peccatis vestris moriemini, ut illis implicari æternas pœnas patiemini. c. 5. n. 125. 126. 127. pag. 132.

Quo ego vado, vos non potestis venire. Summa hominis miseria inter fontes salutis oblatos perire. c. 7. n. 309. 310. p. 189

Quo ego vado, vos non potestis venire. Et ideo in peccato vestro moriemini; & ideo, qui recedunt à Jesu in omne malum incidunt, cujus præsentia affert secum omne bonum. c. 17. n. 104. 105. 106. p. 257

Cum exaltaveritis filium hominis, tunc cognoscetis, quia ego sum. Christi Passio maxime manifestat ejus divinitatem. c. 2. n. 253. 254. 255. & cap. 20. n. 8. p. 71. 372

Feria 3. à Dominica 2.

Matth. 23.

Super cathedram Moysis sederunt Scribæ. Valde abominabile sedere in cathedra, & non facere fructum illius. cap. 23. num. 15. 16. 17. pag. 399

Super

& totam Quadragesimam.

Super cathedram Moysis. Quia, ut ait D. Chrysostr. apud D. Thom. locus non sanctificat hominem, sed homo locum. Dignitas sine meritis non est ad honorem. cap. 1. num. 276. 277. 278. pag. 36

Dicunt, & non faciunt. Quod valde alienum est à prædicatore pleno charitate & amore Dei. c. 2. q. 14. p. 57

Alligant onera, & digito nolunt movere illa. Arguuntur Prælati, qui sibi indulgent, & subditos premunt. c. 7. c. 254. 255. p. 184

Dicunt, & non faciunt. Obliviscentes sui muneris cui ante omnia satisfaciendum est. c. 20. n. 68. 69. 70. Verba operibus conjungenda. c. 8. n. 68. 69. p. 377. 201

Ut videantur ab hominibus, dilatant phylacteria. Ostendunt suam virtutem in vestibus, non vero in operibus. c. 6. n. 113. 114. 115. p. 153

Feria 4. à Dominica 2.

Matth. 20.

Accessit mater filiorum Zebedi. Audivit Christum differentem de sua morte, ac resurrectione, quæ certo sciebat esse ad majorem promotionem suorum. c. 1. n. 117. & c. 2. n. 314. 316. p. 15. 79.

Adorans, & petens. Ambiens officia omne vile adorat, & veneratur. c. 16. num. 66. 67. 68. 69. p. 336.

Unus ad dexteram, alter ad sinistram. Ita ut majora majoribus, minora minoribus dentur. c. 6. n. 16. p. 43

Unus ad dexteram, alter ad sinistram. Quis ex filiis sit ad dexteram, vel sinistram non determinat. Valde periculosum dividere honores. c. 6. n. 10. p. 11

Non est meum dare vobis. Dignitates non ex voluntate, sed ex meritis conferuntur. c. 4. n. 14. 15. 16. & c. 7. n. 168. p. 101. 177

Quem ego bibiturus sum. Passionem Christi confideret, omnis nostra suavitas. cap. 7. n. 280. 281. 282. pag. 189

Feria 5. à Dominica 2.

Luc. 16.

Erant quidam dives. Summa miseria, quod divitiarum, quæ multis inserviunt ad salutem, huic misero fuerunt occasio ad ruinam. cap. 10. n. 19. 20. 21. p. 248

Epulabatur quotidie. Nullum malum hujus hominis describitur, nisi quod esset gulosus, quod secum affert omnia mala. c. 1. n. 233. p. 32

Et nemo illi dabat. In quo denotatur fames, quæ Lazarus patiebatur, quæ est omnium gravissimum tormentum. c. 11. n. 67. 68. 69. p. 280

Vultibus plenus. Tanta miseria signum magnæ felicitatis eventæ. c. 7. n. 38. 39. 40. p. 159

Factum est, ut moreretur. Dives sepultus est in inferno. Terrenorum affectus parat diaboli ingressum. c. 5. n. 20. p. 121

Portantur ab Angelis. Deus non sinit per multum tempus suos justos laboribus opprimi, sed statim eos recreat. c. 16. num. 91. 92. 93. p. 338

Vulneribus plenus. Semper labores catenatim veniunt. c. 3. n. 13. p. 83

Portantur ab Angelis. De ministerio Angelorum Vide multa verb. Angelus.

Feria 6. à Dominica 2.

Matth. 21.

Homo quidam plantavit vineam. Cum multa & alta providentia in omnibus necessariis. c. 2. n. 12. 13. 14. 15. p. 42

Septem circumdedit ei. Id est, custodia Angelorum. Vide verb. Angelus; vel circumdedit gratia, & auxilio suo. c. 14. n. 6. 9. p. 319

Fudit in ea torcular. Id est, Sanctorum Prophetarum pressus multis laboribus, quibus maxime fœdatur Ecclesia. c. 4. n. 18. 19. & c. 17. n. 67. 68. 69. p. 101. 349

Locavit eam agricolis. Non uni, sed pluribus quibus Dei dona communicantur. c. 2. n. 34. 35. p. 79

Locavit eam agricolis. Ut ex suis operibus mercedem, & fructum recipiant. cap. 1. num. 130. 131. p. 20

Cum autem appropinquasset tempus fructuum. Scient ministri, quod de bonis acceptis reddituri sunt rationem. c. 1. n. 167. 168. p. 24

At illi servos occiderunt. Qui similes fuerunt in delicto, similes in pœna. c. 1. num. 234. 235. 236. pag. 32

Hic est hares, filium occiderunt. A quo tanta bona acceperunt; eorum furor nullo quiescit. c. 6. n. 116. 117. 118. p. 153

Occiderunt eum. Et quid magis durum, quam in benefactorem insurgere. c. 9. n. 7. p. 216

Auferetur vobis regnum. peccator secum affert supplicia. c. 5. n. 125. 126. 127. p. 19

Sabbatho à Dominica 2.

Luc. 15.

Homo quidam habuit duos filios. Justi pauci, iniqui multi; assumpsit septem spiritus. Luc. 11. c. 6. n. 79. 80. 81. p. 147

Da mihi portionem. Per talem affectum terrenorum paravit sibi ingressum diaboli ad omne malum. c. 5. n. 20.

Da mihi portionem qua me contingit. In hoc rectè se habuit, quod noluit aliquid alienum, sed tantum id, quod ad se pertinebat. cap. 2. n. 159. 160. 161. p. 25

Vivendo luxuriosè. Luxuria vires frangit. c. 7. n. 117. Luxuria magis dementat, quàm vinum, & ebrietas. c. 25. n. 58. p. 168. 412

Abastit uni civium. Qui erat diabolus, cujus peccator fit servus & subditus. c. 5. n. 107. 109. 111. & c. 19. n. 56. p. 131. 367

De si quis, & nemo illi dabat. Sicut in domo patris non voluit aliquid de alieno, sed de sua portione, sic in hac miseria eandem generositatem retinet ut de alieno nil sumat. c. 12. n. 52. 53. 54. p. 288

Vidit illum pater à longe. Antequam ille loqueretur pater occurrit, & subvenit, ipsa miseria super omnes voces clamabat. c. 9. n. 227. 228. p. 22. 49

Peccavi in cælum. Quod in Deum peccaverit, facile intelligitur, sed quomodo in cælum ipsium adorando honore indebito. c. 7. n. 222. c. 1. n. 276. 278. p. 180. 38

i 3 Dominica

Summa Concionum ad Adventū, Septuages.

Dominica III.

Luc. 11.

ERat Iesus ejiciens demonium. Multa instantia, quæ erat necessaria, ad remedium peccatoris, inventa erat. c. 7. n. 241. 182
Ejiciens demonium mutum, cæcum, & surdum, ut alii Evangelistæ expriment: Qui sanè mala in homine causat, ideo rigide exterminandus, etc. n. 46. 47. 48. 9
Ejiciens demonium. Per se ipsum, præsens, & assistens, ut liberaret subditos, laborabat. c. 5. n. 92. 93. 129
Ejiciens demonium. Et à quo mutus est? ut vanus Prælati ab ipsa subditi necessitate. c. 9. n. 246. p. 242
Locutus est mutus. Sanctæ confessionis verba, quod est initium salutis. Vide multa verb. Confessio.
In Belzeubh ejicit demonia. Lingua maledica ex re sancta semper arripit occasionem ad maledicendum, ac calumniandum. c. 2. n. 149. 150. 151. p. 58.
In Belzeubh Principe demoniorum. Proprium iniquorum, cum se vident rationibus convinci, ad opprobria, & maledictiones confugiunt. c. 4. n. 90. 91. 92. 110
Si fortior supervenerit. Sunt Angeli Sancti ad nostram custodiam. c. 10. n. 36. 37. 250

Feria II. à Dominica III.

Luc. 4.

Quanta audivimus facta in Capharnaum, fac & dic in patria tua. Christus Dominus non in uno continebatur, sed per varia loca peregrinabatur in obsequium Dei. c. 9. num. 210. 211. pag. 238.
Fac, & dic in patria tua. Ob varios hominum affectus ac propensiones, varii effectus producuntur. c. 10. n. 200. 201. 202. 268
Fac in patria tua. Capharnaitæ reverenter recipiebant Christum, at Patricii, & Nazarei invidia, & odio tabescebant in eum, & qualis homo Deo, talis Deus illi. c. 7. n. 183. 184. 185. pag. 175
Fac & dic. Non solum postulant opera, sed verba: sciebant Dei vocem esse efficacem ad omnia operanda. c. 2. n. 36. 45
Nemo propheta in patria sua. Quia invidia fratrum in fratres crudelissima. cap. 7. n. 133. 134. p. 170
Nemo propheta in patria sua. Dat dominus rationem ob quam non facit miracula in patria sua, quia cum ibi regnet invidia, nullis miraculis mitefcit. c. 5. n. 119. 120. 132
Nisi ad mulierem viduam. Quia Deus sponfus est viduarum, & de eis curam agit. c. 6. n. 13. 14. 15. p. 142
In Sarepta ad mulierem viduam. Et cur potius ad hanc, quam ad aliam? quia colligebat duo ligna in typo sanctæ Crucis, sub quo omne bonum. Vide, Crux.
Voluerunt præcipere. Quod diabolus non est ausus; ministri diaboli peiores diabolo. c. 14. n. 7. p. 313

Feria 3. à Dominica 3.

Matth. 18.

Si peccaverit in te frater tuus, corripe eum. Quod intelligitur dummodo sit capax correctionis. c. 9. n. 53. 216
Corripe eum. Quæ reprehensio sit lenis, & suavis. c. 7. n. 135. & n. 145. 170. 171
Intra te, & ipsum solum. Nam defectus aliorum, etiam si videantur publici, maximè tacendi, non publicandi. c. 5. n. 68. 69. 70. & c. 8. n. 118. 119. 120. 126. 207
Corripe eum. Ne de uno peccato in aliud gravius ruat. c. 7. n. 248. 249. p. 182. & ideo peccata in initio sunt amputanda. c. 5. n. 10. 110
Lucratus es fratrem tuum. Quod est magnum Dei obsequium. c. 2. n. 146. 148. 150. p. 58
Corripe eum. Non ejus culpas exaggerando, sed potius minuendo, ut facilius trahatur. cap. 5. n. 111. 112. 113. 114. 131
Corripe eum. Nam perfecta charitas maximè dolet de aliorum peccatis. c. 20. n. 51. 52. 53. 372
Adhibe duos, vel tres testes, & si te non audierit, sit tibi ut ethnicus. Maximè dammandus peccator, qui inter probos non emendatur. c. 5. n. 51. p. 129

Feria 4 à Dominica 3.

Matth. 15.

Quare discipuli tui transgrediuntur. Arguunt discipulos, quia sciebant, quod Christus volebat esse in multa estimatione, utpote ministros ejus. c. 1. n. 258. 259. & c. 2. n. 75. 76. 77. p. 32. 50.
Quare discipuli tui. Iniquorum vitium in humiles, ac parvulos insurgere, ac opprimere. c. 12. n. 8. & 9. 282
Quare discipuli tui. Iniquitas Phariseorum, aliorum defectus manifestare, ac publicare. c. 5. n. 68. 69. 70. 126
Non lavant manus. Justi non curant de traditionibus, ac rebus inutilibus, sed de his, quæ pertinent ad salutem. c. 7. n. 333. p. 192. Vide Salus
At ille responder. Nullus ex Apostolis occurrit, & responderet, sed solus Iesus, nam injuria illata in servos Dei in ipsum Deum refunditur. c. 9. n. 60. 61. 62. & c. 13. n. 42. 43. 44. 222
At ille responder. Latè, & profundis rationibus, quia scandalum, ac illius occasiones maximè evitandæ sunt. cap. 11. n. 32. p. 230. & c. 16. n. 14. p. 277
De corde exeunt cogitationes. Ex quibus Deus laudatur ac maximè glorificatur. c. 17. n. 94. 95. 96. p. 349.

Feria 5. à Dominica 3.

Luc. 4.

Virgo de Synagoga introiit in domum Simonis. Surgit de Synagoga, in qua erat in odio & introiit in domum Simonis, in qua diligitur secundum nostros affectus adest præsens Iesus. c. 7. n. 77. 78. p. 164
Socrus autem Petri tenebatur magnis febribus. In quibus D. Ambrosius, & alii denotant aliqua vitia, ut avaritia, luxuria, ob quæ vexabatur magnis febribus, quia & si Deus in magnis peccatoribus dissimulet multa peccata, non sic in justis quos

& totam Quadragesimam.

quos maximè vult expolire. c. 8. n. 118. 119. 120. p. 107

Rogaverunt pro ea. Benignus Deus volebat eam sanare, ad quid expectat rogatores, sæpè non vult dare. c. 9. n. 266. 267. p. 244. Vide Oratio: Rogaverunt pro ea. Et cur Petrus non rogat pro ea? Erat Prælati, & non debuit apparere aliquis affectus carnis, & sanguinis. c. 7. n. 200. p. 177
Sanavit eam. Deus non finit suos justos diu verberari, & affligi. c. 16. n. 81. 82. 83. p. 337
Sanavit eam. Ex eo quod quis aliquid accipit à Deo totum habet; cum ipsum accepisset in domo. c. 2. n. 300. 301. p. 178
Serviens. Ministrabat ostendens suam gratitudinem non solum verbis, sed operibus. c. 3. n. 69. 70. p. 90
Cum occidisset Sol, omnes, qui habebant infirmos, adducebant illos ad eum. Quod sine dubio ex nutu Iesus volebat, ut fieret beneficium, & ipse benefactor occultaretur, quod est magna excellentia. c. 5. n. 89. 90. 91. p. 128

Feria. 6. Dominica. 3.

Joan. 4.

Iesus fatigatus ex itinere sedebat sic. Ex multa celeritate, quæ properavit ad convertendam mulierem. c. 8. n. 17. 18. p. 196
Sedebat sic. Petrus ait 10. ait, quod Iesus periransit beneficiendo, & sanando, hic vero sedet: in aliis spectabat temporalia, in Samaritana spiritualia, ad quod Deus maximè attendit, & ideo sedet. c. 10. n. 211. p. 269
Venit mulier haurire aquam. Ad cujus ministerium frequenter solebat mulier accedere ad puteum. Unusquisque trahendus sua inclinatione. c. 7. num. 24. 25. & cap. 16. num. 10. 11. 12. 13. pag. 158
Da mihi bibere. Petit parum aquæ, ut multa dona conferat: nam Deus pro parvo multum largitur. c. 7. n. 47. p. 160
Da mihi bibere. Petit aquam temporalem, ut det aquam spirituales, ut non sitiat am lius in æternum, per quod fit obsequium, & beneficium recipitur. c. 9. n. 259. 260. 261. p. 243
Da mihi bibere. Per aquæ dulcedinem mulierem curavit. Peccatores suaviter sunt abducendi. c. 2. n. 72. 273. 274. 275. p. 74. & cap. 3. num. 111. 112. 113. 114. p. 82. & cap. 18. num. 36. 37. 38. 356
Scio quia Messias jam venit. Etsi mulier esset multis luxuriis scedata, cum haberet notitiam Scripturæ, quæ est utilissima: meruit illuminari. c. 8. n. 174. 175. 176. p. 210
Levate capita vestra. Explicat Augustus quia omnium spiritualium primitivæ offerendæ sunt deo. c. 2. n. 6. 7. 8. p. 41
Mirabantur discipuli, quod cum muliere loqueretur. Exemplum Ecclesiasticis, quod à mulierum colloquio fugiant. c. 9. n. 274. 275. 276. p. 245.

Sabbato à Dominica. 3.

Joan. 8.

Perrexit Iesus in montem Oliveti. Ut pro nobis oraret dans exemplum Prælati, ut pro suis subditis orent. cap. 10. num. 71. 72. 73. p. 254

Deprehensa in adulterio. Non vero adulter, sed mulier utpote paupercula omnibus gravis, & molesta. c. 3. n. 13. 14. p. 83
Mulier deprehensa in adulterio. Cur non adducitur alius criminofus latrocinio, vel homicidio, sed adulterio? quia luxuria inter omnia vitia maximè abominatur à deo. c. 7. n. 44. p. 16.
Mulier deprehensa. Cur non exprimitur ejus nomen, ut Susanna, Daniel, 13. quia peccator apud deum non habet nomen. c. 9. n. 55. p. 221
Qui sine peccato. Illi adducunt mulierem peccatricem, Christus eis objicit, similibus peccatoribus similes pœnæ. cap. 1. num. 334. 335. 336. pag. 32
Qui sine peccato est. peccator multis subditur miseris, ac infervit, & inde nihil audet. c. 10. n. 135. 134. 135. p. 26
Unus post unum exibat, & numquam quiescit. c. 1. num. 36. p. 8.
Noli amplius peccare. perseverandum in bono opere, & in pœnitentia incæpta. cap. 2. n. 244. 245. pag. 70

Dominica. 4.

Joan. 6.

Abiit Iesus trans mare Galilæa. Ut phariseorum iræ locum daret. cap. 18. num. 5. 1. 5. 2. pag. 357
Abiit Iesus. Mœstus, & dolens de morte sui Baptistæ; nam bonus Princeps vult suos servos honorabiles, & de eorum in juriis dolet. c. 1. n. 258. 259. p. 35
Cum sublevarisset oculos, & vidisset, quod turba multa veniret ad eum. Elevat oculos non ad discipulos sedentes cum eo, sed ad turbas famelicas. c. 5. n. 88. p. 128
Unde ememus panes, ut madaucet hi. Solus Iesus agit de providendo pane, & nullus rogat. Optimo prælato incumbit, & sufficit videre necessitatem. c. 9. n. 24. p. 218
Unde ememus panes. Bonus prælati dat doctrinam, & alimentum. c. 4. n. 16. 17. p. 101
Unde ememus panes. Suprema sapientia dei ad consilium vocat, ut nos discamus magna consilio agere. c. 1. n. 209. p. 29
Sedere facit homines, erat ibi multum fœcum deus valde delectabiliter communicat sua dona, ut suaviter trahat homines. c. 13. n. 56. 57. p. 307
Gratias agens. In omni opere bono deo danda est gloria, ac gratiarum actio. cap. 3. n. 94. 95. 96. pag. 93
Distribuit discumbentibus. Nam panis Ecclesiasticus famelictibus est dandus. cap. 3. n. 62. 63. pag. 89
Colligite, quæ superaverunt fragmenta. dona dei amplissima, & abundantissima. c. 3. n. 76. 77. p. 90. & c. 5. n. 12. p. 120

Feria 2. à Dominica 4.

Joan. 2.

Invenit in Templo vendentes, & ementes. Ob lucrum, omne cœleste, ac divinum contemnitur ab hominibus. c. 16. n. 66. 67. 68. p. 336
Vendentes, & ementes. Res sacras, quæ ad sacrificia pertinebant. Valde detestabile ex rebus sacris lucrum querere. c. 8. n. 103. 104. p. 205

i 4 Cuna